

ŠIESTA VEĽKONOČNÁ NEDEĽA B

Aj keď nám už vrcholí veľkonočné obdobie, predsa nás svätá Cirkev vracia do Večeradla, kde sa Pán Ježiš pri Poslednej večeri lúči so svojimi učeníkmi. V posledných chvíľach života nikto nerozpráva dajaké zbytočné alebo nezmyselné reči. V posledných chvíľach života každý sa snaží vložiť do života svojich drahých to, čo pokladá za potrebné, či nevyhnutné dať do života. Stať, ktorú si dnes v kostoloch máme možnosť vypočuť, je pre tak apoštolov, ako aj pre nás, veľmi dôležitá. Odporúčam vám, milí priatelia, veľmi pozorne sa započúvať do každej vety. Isto v tých vetách pochopíte hĺbku, ale aj ich dôležitosť.

Nadovšetko si všimnite, že v stati sa vyskytujú tri dôležité slová: **láska, radosť a prikázanie**. Istotne, že prvé dve sú pre každého z nás prít'azlivé. Ale prikázanie? Toto slovo je nepríjemné a mohlo by pri nesprávnom pochopení zapríčiniť odmietnutie celej krásy Ježišovej pravdy. Preto je potrebné, aby sme toto Ježišovo slovo zbavili jeho, na prvý pohľad, možno negatívneho nánosu. Pokúsim sa to vysvetliť asi takto. Otázka znie, prečo nám dal Pán Boh prikázania, keď nám dal slobodnú vôľu? Tu možno cítiť akýsi rozpor. Buď som slobodný, alebo musím poslúchať prikázania. Slabo veriaci alebo neveriaci človek by takto argumentoval. Keď som v minulosti dostal od niekoho buď dospelého, alebo od študentov takúto námietku, tak som sa tento problém pokúsil vysvetliť asi takto. Keď máte doma malé dieťa, ktoré sa učí robiť prvé kroky, tak to využije k tomu, že sa chce vlastnými očami a rukami presvedčiť o všetkom, čo je okolo neho, lebo všetko je zaujímavé. Napríklad otvorí zásuvku, kde sú príbory, sú tam aj veľké a ostré nože na chlieb či na mäso. Keďže sa to v jeho očkách ligoce, tak vidí pred sebou peknú, zaujímavú hračku, ale si neuvedomuje, aká je to nebezpečná hračka, po ktorej hneď siaha. Keď to zbadá matka, priskočí k nemu, vytrhne mu nôž z ruky, hoci dieťa sa rozplače, lebo nechápe, prečo to matka urobila. Keby ho matka nemilovala a nechala ho hrať sa s ostrým nožom, následky by mohli byť pre dieťa fatálne. Tak je to aj s ľuďmi. Sme pred Bohom akoby malé vrtošivé deti, ktoré si myslia, že keď sú slobodné, tak si môžu robiť, čo chcú. Tragické následky obchádzania Božích príkazov vidíme na dennom poriadku. Prečo nám ich Pán Boh dal? Lebo nás miluje a nechce nám zle. Koná ako milujúca matka.

Samozrejme, že aj Pán Ježiš chce naše dobro. Chce, aby sme boli šťastní, preto nám dal príkaz: „Ak budete zachovávať moje prikázanie...“ Ďalej: „Toto je moje prikázanie: Aby ste sa milovali navzájom, ako som ja miloval vás.“ Ešte raz zopakujem: „Toto vám prikazujem: Milujte sa navzájom!“ Takto to počul evanjelista Ján. Aj ďalší evanjelista Matúš napísal podobnú vetu: „V týchto dvoch prikázaniach lásky k Bohu a bližnému spočíva všetko, čo žiada od nás Zákon a čo hlásali proroci“ (porov. Mt 22, 40). Aj u evanjelistu Marka nájdeme podobnú vetu: „Iného väčšieho prikázania ako sú tieto niet.“ (Mk 12, 31). Takže Ježišov príkaz lásky nám je už teraz jasný.

Lenže, on sa neuspokojil len s ústnym prejavom lásky, ale sám na sebe ukázal, ako má vyzeráť skutočná láska. On ju ukázal tak, že sa často a dlho, niekedy aj celú noc modlil, ale nadovšetko plnil vôľu nebeského Otca. Tak to aj povedal: „Mojím pokrmom je plniť vôľu môjho Otca.“ A taktiež z evanjelií vieme, ako prejavoval svoju lásku k chorým, trpiacim, užialeným (matka Naimského mládenca, Mária a Marta v Betánii...), odpúšťal hriechy kajúcim hriešnikom, odpúšťal tým, ktorí sa mu posmievali, ktorí ho bičovali, vojacom, ktorí ho bili a nadovšetko z kríža prosil Otca, aby odpustil všetkým, ktorí mu toto všetko spôsobili. Úžasná je jeho veta: „Niet väčšej lásky nad tú, keď niekto položí svoj život za svojich priateľov.“

A teraz sa vrátim k tým hore uvedeným troch slovám. Teraz už istotne pochopíme, prečo nám dal Pán Ježiš prikázanie. Aké prikázanie? Prikázanie lásky, aby keď ho

budeme vo svojom živote žiť, tak nám zaručuje šťastie tak pozemské ako nadovšetko večné.

Možno teraz niekomu z vás napadne myšlienka: „Prečo je v dnešnej dobe tak málo lásky medzi ľuďmi? Kde je chyba? V Ježišovom príkaze lásky?“ Pre lepšie pochopenie tohto problému použijem príklad od môjho bývalého profesora. V Londýne v Hyde-Parku istého času denne na otvorenom priestranstve kázal istý mladý páter dominikán. Veľmi veľa mladých ľudí ho chodilo počúvať. Jedného dňa mal kázeň o medziľudských vzťahoch a nadovšetko o nedostatku lásky medzi ľuďmi. Počas kázne ho prerušil mladý zarastený a špinavý chuligán, ktorý mu hlasno oponoval takto: „Po dvetisíc rokoch kresťanstva sú ľudia stále zlí, páchajú zločiny a nemravnosti. Kde je tu pôsobenie Ježišovej lásky o ktorej kázate?“ Páter mu pokojne a s úsmevom odpovedal: „Priateľu, máte pravdu, ale neurazte sa, aj mydlo bolo vynájdené pred mnohými storočiami a váš krk, ba celé vaše telo je špinavé. To nie je na vine mydlo, ale vina je v ľuďoch, ktorí ho nepoužívajú.“ A taktiež nie je chyba v Ježišovom príkaze lásky, ale v ľuďoch, ktorí ju nepoužívajú.

A tak, milí priatelia, pri čítaní tohto zamyslenia si otvorme srdcia pre Ježišov príkaz lásky, aby sme tak svoj život žili šťastnejšie.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov